

Dosarul nr. 3rh-59/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sîrbu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)
instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (T. Chișca-Doneva, S. Moldovan,
N. Vascan, V. Burduh, Iu. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele sedinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Anatolie Bulgaru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Bulgaru împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ion Brăguța cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost casată integral decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 19 iunie 2018 Anatolie Bulgaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ion Brăguța cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în temeiul notei informative nr. UA/404/17 a Președintelui Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Nina Lozan din 15 septembrie 2017, a autosesizării Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din 02 octombrie 2017, a sesizării Oficiului Teritorial Chișinău al CNJAGS nr. 2063/17 din 03 octombrie 2017 și a plângerii lui Ion Brăguța nr. 153/18 din 29 ianuarie 2018, înaintată împotriva avocatului Anatolie Bulgaru, a fost efectuat un

control asupra cazului de rezonanță Braguța Andrei, în privința căruia la 15 august 2017, a fost pornită urmărirea penală de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție mun. Chișinău în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal.

A indicat că, la ședința din 05 februarie 2018 de către Comisia pentru etică și disciplină a fost dispusă pornirea procedurii disciplinare în privința avocatului Anatolie Bulgaru, iar ulterior, prin decizia Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din 30 martie 2018, au fost constatate abateri disciplinare grave din partea avocatului Anatolie Bulgaru, cu aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de retragere a licenței de avocat.

Reclamantul a menționat că, copia deciziei Comisiei pentru etică și disciplină nr. CED 126/18 din 30 martie 2018, i-a fost adusă la cunoștință la 06 iunie 2018.

A susținut reclamantul că, la data de 02 aprilie 2018, în temeiul art. 14 din Legea contenciosului administrativ, a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din 30 martie 2018, precum și suspendarea executării deciziei respective până la finele examinării cauzei în instanța de judecată, cu eliberarea copiei procesului-verbal de audiere al Comisiei pentru etică și disciplină din 30 martie 2018 și a deciziei de sancționare, dar, până la repunerea acțiunii în instanță, reclamantul nu a primit un răspuns la cererea prealabilă înaintată.

Reclamantul a considerat că, decizia Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din 30 martie 2018, este neîntemeiată, ilegală, și pasibilă anulării.

Astfel, reclamantul a indicat că, prin decizia contestată, s-a invocat drept temei de aplicare a sancțiunii disciplinare avocatului Bulgaru Anatolie depunerea tardivă a recursului la Curtea de Apel Chișinău în privința mandatului de arest, însă, reclamantul nu este de acord cu această constatare, susținând că, la data de 18 august 2017, aproximativ în jurul orelor 14:00 - 15:00, Braguța Ion, s-a prezentat în biroul avocatului Bulgaru Anatolie pentru a discuta pe marginea cauzei penale pornite în privința lui Braguța Andrei, în rezultat, fiind încheiat un contract de asistență juridică.

A menționat că, la data încheierii contractului de asistență juridică, Bulgaru Anatolie nu dispunea de careva documente pentru a întocmi cererea de recurs, iar zilele de 19 - 20 august 2017, erau zile nelucrătoare, situație ce a făcut imposibilă întocmirea recursului, deoarece, urma ca avocatul să anexeze probe concludente, de care acesta a făcut rost abia la data de 21 august 2017, ora 13:00.

Ulterior, la 21 august 2017, în jurul orelor 14:00 - 15:00, împreună cu Ion Braguța, avocatul Anatolie Bulgaru s-a prezentat în incinta Inspectoratului de Poliție Ciocana, prezentând documentele medicale eliberate de Spitalul de Psihiatrie din Bălți, și totodată, a solicitat ofițerului de urmărire penală eliberarea copiei ordonanței și a copiei încheierii judecătorului de instrucție privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest în privința lui Braguța Andrei, însă, ofițerul de urmărire penală a refuzat să-i elibereze avocatului Anatolie Bulgaru actele solicitate.

Cu toate acestea, a specificat că, Codul de procedură penală nu prevede norme detaliate cu privire la probe, fiind necesară aprobarea sau intervenția instanței în cazul în care o parte dorește să obțină anumite materiale sau informații înainte, sau în timpul

procesului de judecată. A remarcat că, fără a cunoaște probele din dosarul penal, a fost în imposibilitate de a-l suplimenta cu probe favorabile clientului său, și respectiv, a dispus de timp limitat de a examina și acționa în baza totalității probelor de a depune recursul la 21 august 2017.

A mai menționat că, un alt temei indicat în decizia de sancționare îl constituie și faptul că avocatul a depus cerere de retragere a recursului declarat, fără a aduce la cunoștință și fără acordul lui Braguța Ion.

În acest sens, a arătat că, toate acțiunile sale în cadrul cauzei penale au fost exercitate în concordanță și de comun acord cu Ion Braguța, iar investigația obiectivă ar fi dovedit lipsa temeiurilor de sancționare.

A invocat că, un alt temei indicat în decizia contestată este și acela că, avocatul Anatolie Bulgaru, acordând asistență juridică lui Andrei Braguța și participând la examinarea demersului procurorului privind numirea expertizei psihiatrice în privința învinutului la 23 august 2017, nu a sesizat și nu a solicitat intervenția de urgență a organelor abilitate.

Referitor la această acuzație, reclamantul a menționat că aceste concluzii sunt neîntemeiate, or, anume avocatul Anatolie Bulgaru, la 21 august 2017, prezentând documentele medicale eliberate de Spitalul de Psihiatrie din Bălți, a solicitat printr-o cerere dispunerea efectuării expertizei psihiatrice, în mod de urgență, de comun acord cu ofițerul de urmărire penală și formulând întrebările corespunzătoare. Drept urmare, prin încheierea judecătorului de instrucție din 23 august 2018, a fost admis demersul procurorului Filimon Ivan privind internarea lui Andrei Braguța în Spitalul de Psihiatrie din mun. Chișinău, pentru efectuarea expertizei.

A relatat că, anume avocatul Anatolie Bulgaru a solicitat prin interpelări intervenția organului abilitat privind eliberarea certificatului medical de constatare a stării sănătății lui Braguța Andrei, circumstanțe ce au fost invocate în referință, la audiere și confirmate prin declarațiile martorului Nevreanski Vladislav, dar nu au fost combătute de către Comisia de etică și disciplină. Alte acțiuni întreprinse de avocatul Bulgaru Anatolie au fost și convorbirile telefonice pe care acesta le-a avut cu petiționarul Ion Braguța, ofițerul de urmărire penală, procurorul, șefa Secției Spitalului Psihiatrie din Bălți, avocatul Vladislav Nevreanski, declarații ce nu au fost luate în considerare de Comisia pentru etică și disciplină.

Reclamantul a susținut că, pe toată perioada acordării asistenței juridice lui Andrei Braguța, adică în perioada 18 august 2017-28 august 2017, Braguța Ion era la curent despre evoluția cazului, ba chiar mai mult, acesta nu a manifestat un careva dezacord privind acțiunile avocatului.

Cât privește argumentul expus în decizia contestată cu referire la aceea că, pe parcursul acordării asistenței juridice lui Braguța Andrei, avocatul Bulgaru Anatolie nu a avut nici o întrevvedere cu clientul său, reclamantul a menționat că, nici în Constituția Republicii Moldova, nici în Legea cu privire la avocatură, sau nici într-o altă lege materială sau procesuală, nu există nici o prevedere care să se refere expres la termenul limită privind întrevederile avocatului cu clientul său, și de asemenea, nu obligă avocatul, când, la ce oră, în ce zi, să viziteze clientul, decizia în acest sens aparținând

avocatului. Mai mult ca atât, după decesul lui Andrei Braguța, reclamantul a fost într-o situație imprevizibilă, fapt ce nu semnifică că avocatul nu a dorit să-și viziteze clientul, dar pur și simplu nu a reușit. Or, în acea perioadă, avocatul a avut stabilite mai multe ședințe de judecată, la care era obligat să se prezinte.

A mai indicat că, în pofida celor menționate anterior, mai rămân alte câteva probleme legate de accesul avocaților la clienții lor deținuți, și anume, este problematică stabilirea timpului întrevederilor dintre avocați și clienți; în timpul interviurilor s-a menționat că avocații se pot întâlni cu clienții lor aflați în centrele de detenție și în închisori doar în timpul orelor de lucru ale acestora, care de regulă sunt de la 09:00 până la 17:00, de luni până vineri, și aceasta denotă că dacă clientul a fost reținut vineri seara, nu se putea întâlni decât săptămâna ce urma.

Reclamantul a susținut că, Comisia pentru etică și disciplină în mod eronat a conchis că, la încheierea contractului de asistență juridică, avocatul Anatolie Bulgaru a încasat suma onorariului în mărime de 700 de euro, pentru care a eliberat bon de plată. Totodată pentru suma de 2 300 de lei primită, nu a eliberat bon de plată, or, conform bonurilor de plată, se confirmă că Ion Braguța a achitat doar suma de 1 500 de lei, pentru întocmirea recursului, dar nu suma de 2 300 de lei.

A susținut că decizia Comisiei pentru etică și disciplină s-a întemeiat în exclusivitate pe declarațiile lui Ion Braguța, care nu sunt susținute prin alte probe.

Pe parcursul judecării cauzei în fond, la data de 10 iulie 2018, Bulgaru Anatolie a depus cerere de chemare în judecată concretizată, prin care a formulat pretenții inclusiv și față de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, solicitând anularea ordinului Ministrului Justiției nr. 443 din 14 iunie 2018 privind retragerea licenței nr. 169 din 12 noiembrie 2001.

În motivarea cererii de majorare a cuantumului pretențiilor a indicat că, la data de 19 iunie 2018, Anatolie Bulgaru a fost informat că în contextul demersului Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu referire la decizia Comisiei pentru etică și disciplină din 30 martie 2018 și în temeiul art. 14 alin. (3) al Legii cu privire la avocatură, a fost emis ordinul nr. 443 din 14 iunie 2018 cu privire la retragerea licenței nr. 169 din 12 noiembrie 2001.

Drept urmare, la data de 20 iunie 2018, avocatul Anatolie Bulgaru a depus o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină nr. CED/126/18 din 30 martie 2018, precum și anularea ordinului Ministrului Justiției nr. 443 din 14 iunie 2018, însă, prin răspunsul Ministerului Justiției din 02 iulie 2018, cererea prealabilă a fost respinsă.

În aceste condiții, Anatolie Bulgaru a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină nr. CED/126/18 din 30 martie 2018 și anularea ordinului Ministrului Justiției nr. 443 din 14 iunie 2018.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Anatolie Bulgaru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 11 decembrie 2018 și 04 februarie 2019 Anatolie Bulgaru a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe

solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Anatolie Bulgaru, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii cu anularea deciziei Comisiei pentru etică și disciplină nr. 126/8 din 30 martie 2018 privind retragerea licenței de avocat nr. 169 din 12 noiembrie 2001 și a ordinului Ministrului Justiției nr. 443 din 14 iunie 2018 privind retragerea licenței nr. 169 din 12 noiembrie 2001.

La data de 19 iunie 2019, Uniunea Avocaților din Republica Moldova, Comisia pentru etică și disciplină, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost casată integral decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La data de 15 octombrie 2019 Anatolie Bulgaru a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și dispunerea rejudecării cauzei.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că decizia instanței de recurs este una ilegală și necesită a fi revizuită în temeiul art. 449 lit. c) CPC, deoarece instanțele judecătorești au emis o hotărâre cu privire la drepturile unei persoane care nu a fost implicată în proces. Instanțele de judecată nu au atras în proces mama lui Andrei Braguța pe nume Vasilisa Braguța.

A menționat că din explicațiile lui Ion Braguța rezultă că mama lui Andrei Braguța ar fi finanțat acordarea asistenței juridice lui Anatolie Bulgaru, dar nu Ion Braguța. Aceasta din urmă a menționat că el a primit careva sume de bani de la Vasilisa Braguța. Astfel, a invocat că urma a fi atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Vasilisa Braguța.

La data de 04 noiembrie 2019, în adresa Uniunii Avocaților din Republica Moldova Comisia pentru etică și disciplină a fost expediată copia cererii de revizuire depusă de Anatolie Bulgaru, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Totodată, conform art.

195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o hotărâre nouă.

Se reține că, la caz, prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost casată integral decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin urmare, Curtea Supremă de Justiție este competentă de a examina cererea de revizuire depusă de către Anatolie Bulgaru împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de revizuire, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților, de obicei descoperite ulterior.

Revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevolitivă, iar dispozițiile legale care o reglementează sunt de strictă interpretare, astfel că revizuirea nu poate fi promovată decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

La fel, este de menționat că, revizuirea nu implică realizarea unui control judiciar, ci determinarea unei noi judecăți, întemeiată pe unele elemente, ce nu au putut forma obiectul examinării ce a condus la pronunțarea hotărârii care face obiectul căii de atac.

Într-o altă ordine de idei, revizuirea se justifică, de regulă, prin aceea că, involuntar, instanța a săvârșit o eroare în legătură cu starea de fapt stabilită în hotărârea atacată, fie în raport cu materialul existent la data pronunțării hotărârii, fie în raport cu noile împrejurări, apărute ulterior pronunțării hotărârii.

Această cale de atac a hotărârilor irevocabile poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți, de aceea legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii care sunt prevăzute la art. 449 Cod de procedură civilă.

Revizuentul Anatolie Bulgaru a indicat drept motiv de revizuire neatragerea în proces a mamei lui Andrei Braguța, Vasilisa Braguța, și că prin hotărârile emise în speță îi sunt lezate drepturile ultimei.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Din analiza textului legal enunțat rezultă că redeschiderea procesului în temeiul art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, poate fi posibilă doar cu condiția că prin hotărârea sau decizia emisă, instanța s-a expus în privința drepturilor unor persoane care nu au fost atrase în proces ca participanți, lezându-le astfel în drepturi, fapt ce urmează a fi confirmat în instanța de judecată prin prezentarea probelor.

Cu referire la prevederile citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că deși revizuentul a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, ultimul nu a adus nici un argument pertinent care ar indica la faptul că instanțele au emis hotărârile, revizuirea căror se solicită în speță, cu privire la drepturile persoanei care nu a fost implicată în proces.

Se va reține la caz și incidența art. 447 lit. b) Cod de procedură civilă, care indică că sunt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărârea, încheierea sau decizia judecătorească.

Pornind de la prevederile acestei norme legale, Colegiul reține că pentru a fi în posibilitatea depunerii cererii de revizuire, solicitantul trebuie să probeze că hotărârea a cărei revizuire o solicită, îi lezează drepturile sale.

Mai mult, Vasilisa Braguța considerând că îi sunt încălcate drepturile, nu a fost lipsită de dreptul, prin prisma art. 67 Cod de procedură civilă, să intervină în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile ei, fapt însă nerealizat de acesta în cadrul examinării cauzei în fond.

Sub acest aspect, circumstanțele descrise de revizuent nu corespund exigențelor art. 449 lit. c) al Codului de procedură civilă și nu pot fi admise ca temei de revizuire a deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, respectiv, împrejurările invocate de revizuent nu pot influența soluția adoptată.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că revizuentul nu a confirmat instanței de judecată existența temeiurilor prevăzute în art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, faptul că prin hotărârile judecătorești adoptate în litigiul dedus judecării a fost lezată în careva drepturi Vasilisa Braguța

Situația de fapt impune de a remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege,

iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În consecință, sub aspectul analizat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de revizuent se referă la dezacordul cu soluția pronunțată de instanța de recurs prin decizia a cărei revizuire se pretinde, și nu atestă prin prisma art. 449 Cod de procedură civilă careva temeuri legale de revizuire.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițierii procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei.

Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeuri prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Anatolie Bulgaru, împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de

contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Bulgaru împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova și Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Ion Braguța cu privire la contestarea actelor administrative.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Iurie Bejenaru